

Arrest

nr. 55 953 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. CROONENBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 december 2009 het Rijk binnen en diende op 15 juni 2010 een asielaanvraag in. Op 28 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Vietnamees afkomstig uit Nghi Loc in de provincie Nghe Anh. U verklaarde dat u als vondeling werd opgevoed in het katholieke klooster Dong Men Than Gia. In dat klooster knapte u allerei klusjes op. In juli 2009 kreeg pastoor X, die aan het hoofd stond van het klooster, een telefoontje van de pastoor van Tam Toa in Quang Binh om met een aantal mensen te gaan bidden in de kerk van Tam Toa uit protest tegen de confiscatie van de kerk en gronden die aan de

kerk van Tam Toa behoorden door de Vietnamese autoriteiten. In Tam Toa werden jullie door de politie opgewacht en er ontstond een schermutseling waarbij u een politieman verwondde. Pastoor Tu en zeven andere geestelijken werden opgepakt, u slaagde er echter in om te ontkomen. U keerde terug naar het klooster en daar vernam u van pastoor Hoang dat u beter uit Vietnam zou vertrekken. Op 2 augustus 2009 nam u met een reispas met daarop uw naam en foto een vlucht naar Rusland. In Rusland werd de reispas door pastoor Hoang ingehouden. U werd ondergebracht bij een Vietnamees gezin. Na een verblijf van een tweetal maanden in Rusland vertrok u op 16 oktober 2009 per vrachtwagen naar België. Op 24 oktober 2009 kwam u in België aan en op 15 juni 2010 vroeg u in België asiel aan.

B. Motivering

Er dient na uw gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Vietnam diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Vietnam alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Vooreerst slaagt u er niet in om enig identiteitsdocument voor te leggen waardoor uw identiteit en nationaliteit niet kunnen worden geverifieerd. Nochtans kan van een kandidaat-vluchteling worden verwacht dat hij alles in het werk stelt om in het kader van zijn asielaanvraag op zijn minst zijn identiteit aan te tonen. Wanneer hij niet bij machte is om documenten voor te leggen die zijn identiteit aantonen dient hij daarvoor een afdoende verklaring te geven. In casu kan worden besloten dat uw verklaringen waarom u geen identiteitsdocumenten kunt voorleggen niet overtuigend zijn. Zo beweerde u niet te weten welke documenten u zou bezitten daar deze in het klooster waarin u opgroeide werden bewaard en ze bijgehouden werden door de priester (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u in een klooster opgroeide. Uw kennis over het klooster waarin u quasi gans uw leven hebt verbleven is immers ontoereikend. Zo weet u bijvoorbeeld bijna niets te zeggen over de hiërarchie in het klooster, u wist enkel dat pastoor Tu aan het hoofd van het klooster stond (gehoorverslag CGVS, p. 2). Van iemand die gans zijn leven in dit klooster heeft doorgebracht kan een meer gedegen kennis verwacht worden. De volledige naam van pastoor Tu kende u ook niet, wat op zijn minst opmerkelijk te noemen is, gezien pastoor Tu toch de persoon is die u als vondeling heeft opgenomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Niettegenstaande u wel degelijk over het katholicisme wist te vertellen, zo kende u onder andere Kerstmis, kende u het doopsel, wist u wel iets te vertellen over het leven van christus, kende u 'het onze vader', kent u de apostelen, is het toch wel eigenaardig dat u Pasen niet bij benadering weet te situeren. U stelde dat Pasen in augustus of september viel. Gezien u volgens uw verklaringen in een klooster zou zijn opgegroeid is het volstrekt ongeloofwaardig dat u niet weet in welke periode Pasen valt. Er kan immers niet aan getwijfeld worden dat het Paasfeest, dat naast Kerstmis de belangrijkste katholieke feestdag is, ook in uw klooster werd gevierd (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Gezien er geen geloof kan worden gehecht uw bewering dat u in een klooster bent opgegroeid is uw verklaring waarom u geen identiteitsdocumenten kunt voorleggen ontoereikend.

Verder is uw vluchtrelaas niet altijd even duidelijk en niet wars van interne tegenstrijdigheden. Zo verklaarde u aanvankelijk dat het klooster waar u vertoefde werd aangevallen door de Vietnamese autoriteiten om de gronden van het klooster in te palmen en dat u daarom naar Tam Toa ging om te bidden (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Verder in het relaas ontkent u dat het klooster waar u opgroeide door de Vietnamese autoriteiten werd aangevallen, maar dat de autoriteiten gronden van de kerkgemeenschap van Tam Toa wilden inpalmen en dat u daarom naar Tam Toa vertrok om daar te bidden als protest tegen de confiscatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Verder is het ook eigenaardig te noemen dat wanneer u vragen werden gesteld over de documenten die u had in Vietnam, u stelde dat u slechts éénmaal het klooster had verlaten op tienjarige leeftijd om een stage te lopen in een naburige school. Op de volgende vraag of u nadien nooit nog buiten het klooster bent geweest bevestigde u dit (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit, terwijl u verder verklaarde (zie supra) dat u toch in juli 2009 naar Tam Toa in de provincie Quang Binh bent gegaan om te protesteren (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Wanneer u met deze discrepantie werd geconfronteerd stelde u dat het hier om een misverstand ging. Op tienjarige leeftijd ging u alleen buiten het klooster wat u nadien nooit meer heeft gedaan, terwijl u in juli 2009 vergezeld was door pastoor Tu en zeven andere geestelijken (zie gehoorverslag CGVS, pp. 5-6). Deze verklaring houdt echter geen steek. Uit het gehoorverslag blijkt duidelijk dat u ook op tienjarige leeftijd vergezeld was van een pastoor die u naar de stageschool bracht (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Hoe dan ook, de gebeurtenissen in Tam Toa raken de kern van uw

asielrelaas en dat u hierover geen eensluidende verklaringen kan geven ondermijnt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vluchtmotieven.

Voorts verklaarde u met een paspoort met daarop uw foto en uw eigen naam vanuit de luchthaven vanuit Hanoi te zijn vertrokken (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dat u, terwijl u vermoedt dat er een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd, het risico nam om legaal uit Vietnam te vertrekken ondermijnt verder de ernst en de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Bovenstaande vaststelling wordt verder gesteund door het feit dat u reeds in oktober 2009 in België aankwam en pas in juni 2010 asiel aanvraagde. Van een kandidaat-vluchteling die uit vrees voor zijn leven zijn land van herkomst verliet kan immers worden aangenomen dat hij zo vlug mogelijk internationale bescherming aanvraagt. Dat u niet op de hoogte was van de mogelijkheid om in België asiel aan te vragen is geen ernstig argument (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U verbleef immers bij verschillende Vietnamezen in België en logischerwijze kan worden verwacht dat die op de hoogte waren van de mogelijkheid om in België asiel aan te vragen. Dit blijkt ook uit het feit dat het uiteindelijk de heer Nguyen was, bij wie u reeds een viertal maanden woonde, die u uiteindelijk het advies gaf om asiel aan te vragen ondermeer omdat u geweigerd werd om onderwijs te mogen volgen in België (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Alles wijst er dus op dat u om redenen die geen uitstaans hebben met enige nood aan internationale bescherming uit Vietnam bent vertrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben ontvlucht omdat hij er geïsoleerd werd door de overheid omwille van zijn betrokkenheid bij protestacties van de kerk gericht tegen de autoriteiten, waarbij hij een politieagent verwond zou hebben. De commissaris-generaal hecht geen geloof aan het voorgehouden asielrelaas omwille van verzoekers tegenstrijdige verklaringen en hij niet aannemelijk maakt te zijn opgegroeid in een klooster.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. De loutere beweringen "Ik heb nooit identiteitsdocumenten gehad. Ik weet niet of ze in dat klooster documenten hadden van mij." (verklaring DVZ) zijn onverzoenbaar met zijn verklaring gereisd te hebben met een "toeristenpaspoort, Vietnamees paspoort" op zijn naam en met zijn foto dat hij bekwam "via pater Tu". Verder kan vastgesteld worden dat verzoeker aanvankelijk verklaarde "ik heb dat [paspoort] gekregen aan de luchthaven van Hanoi, in Rusland moest ik het teruggeven aan pater TU" maar wijzigde nadien zijn verklaringen door "pastoor Hoang heeft het mij gegeven en aan hem heb ik het teruggegeven, pater Tu was door de politie aangehouden" (gehoorverslag CGVS, p.4). Verzoekers bewering dat de paters van zijn klooster hem enerzijds aanspoorden om Vietnam te ontvluchten, voor hem een paspoort aanvroegen, zijn reis organiseerden en hem hierbij ook begeleidden zijn niet verzoenbaar met zijn bewering hem anderzijds in Rusland moedwillig en ongedocumenteerd achter te laten. Verzoekers

verklaringen inzake zijn paspoort komen dan ook verzonnen voor. Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat hij geen paspoort kan voorleggen, noch toont hij aan wanneer hij zijn land verliet wat een negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot zijn asielrelaas.

3.3. Verzoeker betwist dat zijn verklaringen inzake de keren dat hij het klooster verlaten heeft tegenstrijdig zijn. Verzoekers toelichting dat hij *“dus voor hij de vlucht nam 2 x buiten het klooster [is] geweest, de eerste maal op 10-jarige leeftijd om een stage te volgen in een naburige school en de tweede maal om naar tam Tao te gaan voor een protestgebedswake”* en argument dat hij *“heeft nooit iets anders beweerd”* is op zich reeds ongeloofwaardig nu niet wordt aangetoond waarom hij opgesloten zou worden in een klooster. Verder wordt deze bewering ondergraven door de tegenstrijdigheid van zijn verklaringen. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde *“ik ben nooit buiten het klooster gegaan, slechts éénmaal buiten het klooster toen ik tien jaar was heeft pater mij naar stageschool gebracht”* en toen hem daarop gevraagd werd *“Nadien nooit meer buiten het klooster geweest?”* bevestigde hij dit *“dat klopt”* (gehoorverslag CGVS, p.3). Pas wanneer hij geconfronteerd werd met de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen probeerde hij zijn verklaringen bij te sturen *“heb dat niet gezegd (dat ik naar tam Toa) ging omdat ik toen begeleid was en niet alleen, toen ik op 10 j uit klooster ging was ik alleen”*, wat niet rijmt met zijn eerdere verklaringen dat hij toen door een pater naar een school werd gebracht.

3.3.1. Verzoeker *“is van mening dat zijn verklaringen niet van dien aard zijn dat ze de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas zouden kunnen ondermijnen”* en voert aan dat *“Het verwijt van het CGVS dat verzoeker wel degelijk iets over het katholicisme weet doch niet weet wanneer Pasen valt kan enkel toegeschreven worden aan het feit dat verzoeker totaal verward is door de gebeurtenissen die hem troffen het laatste jaar en waardoor hij plots van een veilige thuishaven in het klooster zonder goed te begrijpen wat er is gebeurd naar Rusland werd verbannen en vandaar op transport gezet naar België”*. Op elke kandidaat-vluchteling rust de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker naar eigen zeggen *“totaal verward”, “overdonderd”* of *“totaal van slag”* was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377), en biedt dan ook geen aannemelijke verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Het is niet ernstig dat verzoeker enerzijds over bepaalde algemene en specifieke kennis beschikt over de katholieke kerk, en bijvoorbeeld de twaalf apostelen kon opnoemen, maar anderzijds onbekend is met elementaire gegevens als wanneer Pasen valt en wat de naam is van de huidige paus, en hij bovendien het klooster waar hij zijn hele leven zou verbleven hebben niet kon toelichten en zelfs maar één pater kende (gehoorverslag CGVS, p.2-3). Verzoekers beperkte kennis komt klaarblijkelijk ingestudeerd voor. Verzoeker maakt dan ook geenszins aannemelijk als weeskind te zijn opgegroeid in een katholiek klooster, zodat zijn beweerde vervolging omwille van zijn betrokkenheid bij protestacties waar zijn klooster aan deelnam, evenmin kan overtuigen. Dat verzoeker bovendien met zijn eigen paspoort Vietnam kon verlaten wijst er ontegensprekelijk op dat hij niet in de specifieke negatieve aandacht staat van zijn overheid. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.4. De documenten die verzoeker toevoegt aan het verzoekschrift kunnen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet vitiëren en verweerder meent ter terechtzitting dat het attest dat verzoeker bij het verzoekschrift had gevoegd maar door verweerder niet besproken werd in de verweernota niet aantoont dat verzoeker vervolgd wordt. Daargelaten dat het verzoekschrift de geloofwaardigheid en bewijswaarde van het attest van pastoor F.X. NGUYEN XUYEN voor de ingeroepen vervolging geheel niet toelicht, bevestigt het hoe dan ook enkel dat verzoeker deel uitmaakt van een katholieke Vietnamese gemeenschap in Brussel. Verder kan niet worden uitgemaakt op welke gegevens getuigen kunnen besluiten dat verzoeker wees is wat hoe dan ook geen uitstaans heeft met het voorgehouden asielrelaas. De Raad benadrukt ook wederom dat verzoeker zijn voorgehouden identiteit niet aantoont,

en derhalve evenmin dat dit stuk op hem betrekking heeft. Verzoeker wijst verder op de algemene situatie in Vietnam en *“berichtgeving van het vietcatholic Netwerk”* die hij toevoegt aan het verzoekschrift en meent dat *“De gegrondheid van verzoekers vlucht blijkt hier wel degelijk uit.”* Het volstaat echter niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Verder herhaalt verzoeker in het verzoekschrift uitvoerig zijn voorgehouden asielrelaas. Als dusdanig wordt er echter evenmin afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent dat hij *“zeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”*. Verzoeker voert aan dat *“Het CGVS betwist niet dat verzoeker uit Vietnam komt”* en *“Voor het overige betreffende dit punt verwijst verzoeker naar zijn hierboven aangehaalde argumenten”*.

4.2. Daargelaten dat verzoeker zijn voorgehouden identiteit en nationaliteit geenszins adstrueert toont hij hoe dan ook niet aan dat hem louter op basis van zijn Vietnamese afkomst de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Verzoeker beroept zich verder voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Waar verzoeker tenslotte aanvoert dat *“Bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou artikel 3 van het EVRM geschonden worden”* benadrukt de Raad dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Hoe dan ook werd besloten dat verzoeker geen vervolging vreesde in Vietnam en hij evenmin in de negatieve aandacht stond van zijn overheden noch dat hij aantoont zich te kunnen beroepen op artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet.

6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,
mevr. K. VERHEYDEN,
De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK